

WEEK-END

Snjóhvíta

Tað var vetur. Kavaflykrurnar komu mjúkar dettandi niður á foldina og breiddu sitt hvíta lin yfir teigar og tún. Stjórnumar bleiktraðu á himli og mánin skein so bjartur. Á teirri stóru kongsborginni sat ein drottning á kamari sínum og seymaði sér ein svartan stakk. Tá ið mánalýsið festir strálar sínar inn í kamarið, fer hon yvir til vindeygad sitt. Hvors rammur vóru úr íbintrei, letur tað upp og litur út í tað stilla kvöldið. Meðan hon situr við vindeygad stungur hon seg í fingurinn av nálini og nakrir blóðdropar fella lættir niður í hin hvíta kavan.

Hon leggur seg í vindeygad og sér hvussu vakrir droparnir liggja í kavanum, skínandi reyðir í tí hvíta kavanum. Tá letur í drottningini: Á gevi eg fekk eina dóttur hvors andlit var reytt sum blóð, og hvort hár var svart sum íbintrei og var góð og erlig sum hin hvíta kavin.

Nakrar mánaðir eftir at drottningin hetta hevði ynskt fell hon í gólv og átti eina dóttir, ið var reyð av dæmi, og hevði svart hár sum íbintrei og var full av reinleika sum hin hvíta kavin.

Átta dagar eftir doyði drottningin, og kongurin giftist næstan beinanvegin uppafur við einari óndari givur. Snjóhvíta vaks upp á borgini, og stjúkamma hennara var so ónd so ónd — hon vildi ikki hava nakað við Snjóhvíta at gera, men hetta visti hon ikki av tí, at hon var bangin fyrri konginum.

Tá kongur doyði var Snjó-

hvíta bert 7 ára gomul, og kongurin var ikki meir enn jarðaður, tá henda ónda drottningin tveitti Snjóhvíta oman í køkin at gera reint og kóka mat. Hon slapp ikki at vera í klæðum, sum tað sømir seg eini kongsdóttir, men fekk skínar holutar kloddar at ganga í. Hon fór upp hvønn morgun, tá ið sólin reis, og í song aftur, tá ið sól fór í kav. Jú, meiri hon striddist í húsarhaldinum tess meiri sleit hon kloddar sínar upp og bleiv so við og við alt vakrari og vakrari.

Hin ónda drottningin átti ein spegil, og hvørja ferð hon hugdi í henda spegil og spurdi hvør var vakrast í hesum landi og ríki svarði spegilin altíð: Í hesum landi og ríki friast man vera tú drottning á hesi borg.

En dagin kom ónda drottningin fram fyrri spegil sin og spurdi, hvør er friast í hesum landi og ríki og spegilin svarði: Friast manst tú drottning vera, men vakrast og friast er Snjóhvíta stjúkdóttir tín. Drottningin gjørdist bæði gul og grøn av óvindsjúku, og hon bað ein veiðmann alt fyrri eitt koma niðan á borg sína, og segði við hann at hann skuldi taka Snjóhvíta út við sær í skógin. Drepp Snjóhvíta og fá mær livur og hjartað á henni sum prógv heim við aftur og geva vildjörnum restina. Tungur í huga fór veiðimaðurin út í skógin við Snjóhvíta til at drepa hana.

(Framhald)

Hvat fer nú at henda? fer veiðimaðurin at drepa Snjóhvíta? Ja, tað fer tú at vita í næsta Week-end teigi

Fýra ár sum vrak

VIT HAVA ÁÐUR SAGT FRÁ YMSUM SJÁLDSOMUM HENDINGUM Á HAVINUM — UM SKIP, IÐ ERU HORVIN, SKIP, IÐ RIKIST HAVA Á HAVINUM Í ÁRA VÍS O.S.F.R. HER ER SÖGAN UM »WYER SARGANT«

23. mars 1935 tók hitt enska motorskipið seg tungliga fram gjøgnum toku og kavarok nærhendis New Foundlandi. Snøggliga kom ein 1200 tons stórir dampari fram úr tokuni — onki flagg og ongin royskur úr skorsteininum og onki tekin til liv. Hesin »flúgvandi hollendarin« visti seg at vera »Wyer Sargent« úr Liverpool. Fýra ár frammanundan var manningin rymd av honum. Men tað var ikki hitt lagnasta.

Um summaríð sigldi sama skipið »Sckby« í góðum mjórkaveðri úttanfyrri Chesapeake vikina á eitt vrak, sum kollsgldi, men áðrenn tað sakk

fingu teir tíð at lesa navnði — tá var tað aftur »Wyer Sargent«.

Landbúnaðurin

Neytasýning, døming eftir útsjónd ella bygningi

Tað er langt síðan, at menn fóru at leggja stóran dent á útsjónd, tá ið teir skuldu seta alidýr við. Tá var einki mjólkaefirlit, og teir høvdu ikki annað grundarlag at miða seg eftir enn útsjóndina, tá ið metast skuldi um úrtøkuevnini hjá neytunum.

Hóast vit ikki longur meta um mjólkievnini hjá kúnum eftir útsjónd, so hevur útsjóndin ella bygginglagið kortini stóran týdning. Útsjóndin gevur eina hómung av, hvussu voddalagið er. Vit vita eisini, at summir kroppspartar ávirka brúktið hjá dýrinum eitt nú beinagrindin og beinburðurin. Ymsir brekir kunnu vera atvoldin til, at tað er torført at mjólka kúnni, ella at hon hevur lyndi at verða meidd í jügríð, ella at tað er trupult at fáa hana kvindað o. s. fr.

Útsjóndarsýningin snýr seg um eyðkenni og frásøgn um vakstrarlag.

Eyðkenni

Til eyðkennini roknast tey viðurskifti, sum eru sermerkt fyrri dýrið og eru til hjálpar at kenna tað frá øðrum dýrum. Tey týðningarmestu eyðkennini eru: kyn, litur, stodd og aldur.

Tað er einfalda at avgera eyðkennini fyrri einum dýri. Tað er bert aldurin, sum kann valda trupulleikar at avgera. Aldurin kunnu vit meta um við at hyggja at tonnum ella við at telja lopini á hornunum.

Neyt hava 8 framteini í undirkaftinum. Tá ið neytið er 2 ár, tekur fellingin av kálva-tonnum við, fyrst báðar tenn inar í miðjuni, síðan tær næstu tver og tver hvørja ferð hvørt hálva árið soleiðis, at tá ið neytið hevur fingið 8 breiðar tenn, er tað 3½—4 ára gamalt. Tá ið tað gongur um 1 ár, til slit sæst á øllum framtonnum, so er neytið 5 ár ella meira, tá ið allar tenninar visa slit.

Hornini leypa fyrri hvørja ferð, ið kúgvín kálvar. Vanliga kálva kyr fyrstu ferð um 2 ára aldurin, og eftir hesum kunnu vit meta um leið, at kúgvín er so mong ár gomul, sum hon hevur lop á hornunum + 1 ár. Kúgvín við 5 lopum kann metast at vera um 6 ár.

Høvir og hálsur

Ynskilt er eitt lætt høvd við breiðari og rettari pannu. Eitt sørt og tungt høvd og somuleiðis klænur hálsur misprýðir.

Bróst og bægir

Bróstið skal vera rúmt og djúpt og góður bugur í rúvunum. Bøginir skulu liggja væl at síðunum.

Háryggur og lendar

Ryggunin eigur at vera rættur, breiður og kjótigur. Á eldri dýrum og á dýrum, sum eru komin nær til kálvingar, er ryggunin ikki so rættur sum á ungum dýrum.

Hárógván

eigur at vera røtt, long, breið og kjótig.

Løri

skulu vera kjótig. Tey skulu vera djúp (sett frá síðuni) og breið (sett aftanifrá).

Júgur og boppur

Júgurið skal vera rúmligt — langt og breitt, men ikki sitt.

Boppur

ið eru javnar, verður best tókt um, Viggvaksnar boppur eru ikki nakar brekur. Kubbutar boppur eru mangan seigar. Uppmiklar boppur valda trupulleikar, tí boppukopparnir hava lyndi at gliða upp á júgurið. Eykaboppur við stálma er ein stórir brekur. Dvøgaboppur, ið sita langt uppi aftan fyrri afturboppurnar, metast ikki sum stórir brekur. Boppurnar eiga at vera hóskandi stórar bæði til maskin- og hondmjóking. Stórar boppur eru lættari fyrri at verða meinslaðar.

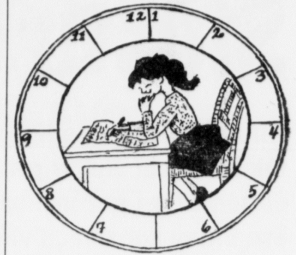
Hóskandi longd á boppu er um 6—7 cm.

Bein og beinburður

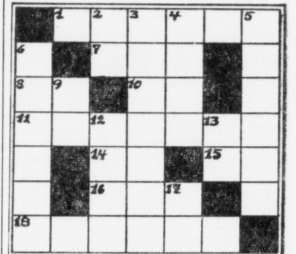
Beininu skulu vera reglulig og vaðhornaliðirnir breiðir. Visa vaðhornini inná, er dýrið kálva kniggjað. Er vaðhornabugurin krappur er dýrið kroykið.

Heildarkensla

Hvør einstakur kropslutur skal havast í huga, tá ið heildin skal dømast. Teir einstøku kropslutirnir eiga at svara væl saman — dýrið skal vera væl-vaksið. Teir ymsu kropslutirnir eiga at verða mettir eftir týðninginum — eitt nú júgurið, sum serligur dentur verður lagdur á. Úr Ársfrágreiðing frá Ryndarstöðini 1971.

1—4 = plagg
5—6 = málarí
7—10 = ljós
11—12 = sum
1—12 = lýsið

Yvir: 1) gamalt reystmenni 6) gudur 7) stað ó føðri 9) øvugt stykkjamál 10) sanglið 12) fornnavn 14) livir 16) 51 17) djór 19) bústaður.

Niður: 1) útlendingar 2) fá tær 3) amboð 4) saknur 5) avlop 8) flenti 11) klóta 13) 49 15) siglt 18) dism.

Setti tú beint saman?

Í seinasta week-end teigi vavdu vit nakrar stavar saman RKL OUT = KOLTUR. Vinnarar til hesa kapping vóru: 1) Toni Heri Johansen, Sorvágur — Bárður Ljósheim, Velbastaðvegur 26, Tórshavn — Jónhild Hansen, Miðvágur og Johanna S. Dam, c/o Andras Poulsen, við Hoyviksvegin, Tórshavn. Hes hava øll fingið bókina Karius og Baktus eftir Thorbjørn Egner, sendandi við postinum.

Nú vevja vit aftur nakrar stavar saman: VSOKYIHOHU RML, hetta er navnði á einum hólm í Foroyum.

Sendið loysningin til SOSIALIN, box 76, 3800 Tórshavn, mrk. kapping.

Vinningurin hesaferð verður bókin: HIN LOYNDARFULLA OYGGIN, eftir Jules Verne Jákup M. Kjeld, týddi.

DEN franske filosof René Descartes var den første, der for mere end tre hundrede år siden interesserede sig for et lille, tilskyndende meget ubetydeligt organ dybt inde i hjernen: epiphysen. I dag har biokemikere og psykiatere taget epiphysen op til fornyet undersøgelse og diskussion, efter at canadiske forskere har fremsat en teori om, at det er i dette organ, man skal søge årsagerne til en af de mest udbredte sindslidelser, schizofreni. Her er Frans Hals' berømte billede af Descartes, der døde af lungebetændelse under et ophold i Stockholm

